

יְהִימוּ מְכֻשָׁל מְרֻדָּה עָפִי: (ישעיהו נ"א יד)
 * נֹא לֹא לַעֲיִין בַּעֲלוֹנִים בְּזִמָּן
 הַתְּסִילָה וּקְרִיאת הַתּוֹרָה -
 שֶׁלֹּא יֵצֵא שָׂכְרוֹ בַּהֶפְסְרוֹ !!!
 * נֹא לֹא לַטֵּל
 הַעֲלוֹנִים בַּמָּקוֹם שֶׁאֵין
 בּוֹ עֲרוֹב כְּהִלְכָּה!
 מְשִׁיחוּתִי שֶׁל הַרְה"ג הַרֵב בְּרוּךְ רוֹזֶנְבֵּלוֹם שְׁלִיט"א

בּוֹשָׁא הַשְּׁעוֹר:
 'וְאַהֲבַת לְרַעְיָךְ כְּמוֹךְ'
 שְׁנַת ה-תשפ"ה!
 נִמְסַר בַּאֲלַעַד.
 הַעֲלוֹן טַעוֹן גְּנִיזָה

בס"ד ערב שבת קדש פרשות 'אחרי מות - קדשים', יא' (26 לעומר) - יב' (27 לעומר) אייר, פרקי אבות - פרק ג', ה-תשפ"ה, (2025 \ מאי \ 10 -> 09 למנינים)

שיעורי הרב ברוך רוזנבלום שליט"א

פְּרָשׁוֹת 'אַחֲרֵי מוֹת - קְדָשִׁים'
בּוֹשָׁא הַשְּׁעוֹר: 'וְאַהֲבַת לְרַעְיָךְ כְּמוֹךְ'
וּבְשִׁיעוֹר עַד כִּמָּה עֲמָקָה חֲמַרְתָּ הָאָסוּר שֶׁל 'נִקְמָה וְנִטְיָרָה'?
וְכֵּן עֲשִׂיתָה אֵינֶנּוּ לְבַעֲלָהּ -
זֶה: כְּשֶׁהָעִיר לָהּ שְׂאִינָה מְנַקָּה טוֹב לְפָסַח ???
שִׂימּוֹ לֵב !!!
מְדוּבָר בְּשִׁיעוֹר 'טְרִי'
שֶׁל שְׁנַת ז' ה- תשפ"ה,
שֶׁנִּמְסַר הַשָּׁבֹועַ (בְּיוֹם רַבִּיעִי) בַּאֲלַעַד !!!

זמני כניסת וציאת שבת פרשות "אחרי מות - קדשים" - ה-תשפ"ה (2025 למנינים)

הזמנים	כניסת השבת	יציאת השבת	יציאת שבת (זמן רבנו תם)
ירושלים - 18:50	20:06	20:54	
תל-אביב - 19:08	20:08	20:51	
חיפה - 19:01	20:09	20:55	
באר-שבע - 19:09	20:06	20:52	

לפי שיעון קיץ !!!
מבוסס על פי לוח - "פאר הלוח"

קוראים יקרים: השיעור הוקלד משמיעה- ולכן הניסוח הוא כשל אדם המדבר אל השומע ועל-כן יש להתייחס אליו כאילו נשמעים הדברים מפי כבוד הרב ממש בעת קריאת העלון !!!
 תודות לאדם היקר, החפץ בעילום שמו, על הטרחה בתמלול והקלדת השיעורים של הרב לתועלת, לטובת ולזיכוי הרבים, וכן לכל העוסקים במלאכה. יהי רצון ש- ה' יראה בטוב מעשה ידיהם ויברכם שיזכו בכל מלי דמיטב ויזכו להמשיך ולזכות את הרבים.

שימו לב !!!
מדובר בשיעור 'טרי'
של שנה זו ה- תשפ"ה,
שנמסר השבוע (ביום רביעי) בלעדיו !!!

נושא השעור:
'ואתה לרעך כמוך'

בס"ד

משיחותיו של הרב"ג הרב ברוך רוזנבלום שליט"א

השיעור נכתב, הודפס והוקדש

לרפואת לרפואת

- דרבינות ברוריה בת מלכה (אשת הרב ברוך רוזנבלום שליט"א).
- הגאון הרב (שלמה) יוסף זיסן שליט"א בן ג'ית.
- לרפואת והצלחות: רבי רפאל בובי בן ג'ית.
- זימס ג'י ארמא בן נחמה רבקה ורדה.
- מרת אסתר עליזה בת גרמן.
- יהודית בת מרסל.
- רפאל (איטו) בן תמרה.
- אברהם (חודי) בן רחל.
- לרפואת יעקב בן מרגריטה.
- ולרפואת שיר לוי בת קרן שפועלה בגלישה באתר הזרמון.
- אגיל מעיל בת רונית.
- לרפואת האדמו"ר רבי יאשיהו יוסף (פניטו) בן דרבינות זרי.
- אליהו (כהן) בן מרים.
- רוני בן ברכה.
- לרפואת אהר"י יורב ב"צ יורה דעה' הרב שלמה יוסף (מופוד) בן חומה וינה.
- לרפואת הרב שלום אריש שליט"א בן ימנה.
- לרפואת אסתר (פרסני) בת רחל.
- לרפואת חילדה מעין אחיה בת אסתר שחור.
- לרפואת בריטה (ברטין) בת רחל.
- לרפואת מרין מונה אסתר בת חן.
- לרפואת איתן רחל בת חן.
- לרפואת עפרה חנה בת ציפורה.
- לרפואת האדמו"ר רבי יאשיהו יוסף (פניטו) בן דרבינות זרי.
- לרפואת הרב שלום אריש שליט"א בן ימנה.
- לרפואת והצלחות הלער מוישי בן ג'ית- שומעא וישוב לביתו בע"ה בראש ושלם.
- לרפואת כבוד מורנו ורבינו- הרב הגאון המקובל- רבי יוד (בציר) בן ויקטוריה - רפואה שלימה אמן!
- לרפואת והצלחות ולבריאות איתנה של כל עם ישראל בכל מקומות מושבותיהם - לזאנצל מכל המנוחות ומכל המחלות ומכל הפציעות והתאונות ופגיעות.
- יפה בת פרידה.
- לרפואת כל הפציעות, זיזילים ואזרחים, מהמחלות ומדפליציות ומלחומות ישראל ופעולות האביבה.
- לרפואה שלימה ולכל הישועות-אמן !

להצלחות

- יר משה בן שוקת ויהי ובני ביתו - ימלא זה כל משאלות לבם לטובה !
- חילה עלת בת ציפורה
- תומר כהן בן גילה
- לשמירה ולהצלחות בני משפחות קמליאן - ובמיוחד רעייתו חיקרה- פוית זלדה מרשיה בת מרין מונה אסתר ורני אהרן בן פרוזה אליזה - לרפואה שלימה- לבריאות איתנה, לפרנסה טובה ומצלחות בריחו ולא בצימצום - יהי רצון שזוכה להמשיך ולכוח ולחפץ- בלי גדר ובע"ה - דברי תורה של כבוד הרב ברוך רוזנבלום - לעוד הרבה הרבה שנים, אמן.
- לבריאות איתנה והצלחות ילדיו - לנחלתם בבריאות איתנה ובכוחות ופרנסה טובה - שזכו לתורה ולמצוות ולחינוך הגון משורש נשמותם- ושזכו לרע קודש של קיימה - לעבודת ה' יתברך ולאריכות חיים אמן - ואלה שמותם:
- קארין אליזה בת פוית זלדה מרשיה
- גייה רחל בת פוית זלדה מרשיה
- נתנאל בן פוית זלדה מרשיה
- כל זיילי צה"ל וכוחות הבטחון

ימלא ה' כל משאלות לבם ולבנו לטובה !

לשונות באות להפצת העלון השבועי:

050-4170-270

ניתן להאזין לשיעורי הרב בטלפון 073-3454-222

לע"ז זכיל, הרבני ונרצחי מלחומות שמות תורה (וזרבות ברוך) \ מלחומות תקומה)
 ה-תשפ"ד/פ"ה - (2023/2024/2025) למנינים)
 זיזילים, אזרחים, אנשי כוחות הבטחון וההצלחה
 ה' יקום דמם !!! יהי זכרם ברוך !!!
 תנצ"ה

לעילוי נשמות

לעילוי נשמות הורי ע"ה
אבני מורי ועשרת ראשי, היקר- יעקב (קמליאן) בן רחל ויצחק ז"ל
 ולעילוי נשמת אמי היקרה מרת פרוזה אליזה בת חביבה ז"ל

- ר' יצחק אהרן רוזנבלום בן ישראל זאב ז"ל - אביו של כבוד הרב ברוך רוזנבלום שליט"א (שיבדל לזיזים טובים וארוכים אמן).
- לע"ז ישישקר (תעלוי) בן מרים ודוד - נפטר לבית עולמו ונטמן ביום הששי ז' באדר, ערב שבת קודש פרשת 'ואתה תצוה', ה- תשפ"ה.
- לע"ז ישישקר (שלי) בן חדרה נפטר י' אדר א ה- תשפ"ה.
- ולע"ז בנו- אביזי (שלי) בן מרים ע"ה, נטמן ביום ב', כב' אדר ב' ה- תשפ"ד
- לע"ז הרב יהודה (דריע) בן אסתר זצ"ל - הרב הראשי לבאר שבע, נפטר לבית עולמו ביום שלישי, ג' תמוז (ביום היולדת הרבי מליובאוויטש) ונטמן בליל ד' בתמוז (אור ליום רביעי) ה- תשפ"ד
- לע"ז נחמה (שלוש הלוי) בת אסתר - נפטרה לבית עולמה ונטמנה ביום אורח בשבת, טו' בתמוז התשפ"ד
- לע"ז הגב' אורנית שרון ע"ה בת הרסה ויהי שתבדל"א- נפטרה ונטמנה ביום רביעי ג' אב- ה- תשפ"ד
- לע"ז הגב' המנוחה רוחה בת עליזה ז"ל - נפטרה ביום שלישי כה' זשון ונטמנה ביום רביעי כו' זשון ה- תשפ"ה
- לע"ז שליו זכ"ד שרצו באכזריות באמירות הר"ר צבי הכהן קוגן הי"ד, שרצו באמירות ביום ששי כא' מור זשון ונטמן בהר הזיתים בירושלים בליל כה' במר זשון (אור ליום שלישי) ה- תשפ"ה
- לעילוי נשמות זכרנו היקר נסים (אסיי) בן בידה עהכך לעולמו ביום שבת קודש פרשת 'וישב' כ' בכסלו ונטמן למזורת ביום אורח בשבת כ"א בכסלו ה- תשפ"ה.
- לעילוי נשמות המרוחמות מרגלית ז"ל בת גליה, נפטרה לבית עולמה ביום שני, ו' בטבת ה- תשפ"ה.
- לע"ז מרן ראש ישיבת כסא רוזמים' הרב מאיר נסים מאוז (נאמן) כמסאנה ונה זשוק"ל. נפטר ביום שבת קודש שביעי של פסח, כא' ניסן ה- תשפ"ה, ונטמן למזורת ביום אורח בשבת (איסרו ז"ל), כב' בניסן ה- תשפ"ה.
- לעילוי נשמות המרוחמות סעידה מסעודה תמר (כהן) ע"ה בת פרוזה, נפטרה ונטמנה בליל ששי אור ל- כו' בניסן ה- תשפ"ה.

ת.נ.צ.ב.ה

אל תפספסו את עלובי הבורס:

ת.פ.א.ר.ת י.ע.ק.ב.י.פ.ר.ז.ה

- ובמאמר הפותח לעלון פרשות 'אחרי מות - קדשים' - (בעמודים 2 ו-3) שכותרות: "אם לא הבנת את המילה הזאת - סימן שלא הבנת כלום !" - מאת: הרב הגאון - רבי ראובן אלפז שליט"א, ראש מוסדות "אור החיים", מובא מאתר "הדברות".
- בעמוד 4 למעלה- מאת הרב משה בובי שליט"א, דבר תורה לשבת קדש פרשות 'אחרי מות - קדשים' - שכותרות: 'אחרי' - לאחר זמן מפלג'.
- בעמוד 5 - המדור "רפואה והלכה" מאת הרב אברהם רזניקוב שליט"א, רב המרכז הרפואי סוראסקי (איכילוב), לשבת קדש פרשות 'אחרי מות - קדשים' - שכותרות: "מה ל- 'קדושים' תהיו ולשגב דעת החולה ?"
- בעמוד 6 למעלה- בפינת ההלכה מאת הרב משה בובי שליט"א - הלכות יום לג' בעומר - מלוקטות מתוך סימן תצג - מתוך הילקוט יוסף - מאת רבנו מרן הרב"ג הרשל"צ יצחק יוסף שליט"א.
- בעמוד 6 למטה- פניני אבות - מאמרים מפרקי אבות - פרק ג'.
- בעמוד 7 - ממתק לשבת קדש פרשות 'אחרי מות - קדשים' - מאת הרב נחמיה וילהלם, שליח חפ"ד בעיר בנג'וקוק, תאילנד שכותרות: "לקיות (ברוחניות) בעולם ולא לברח ממנו".
- בעמוד 8- מדור האור של הפרשה- על פי אור החיים הקדוש, לשבת קדש פרשות 'אחרי מות - קדשים' - שכותרות: 'מצוות שהאדם עושה פשהוא מלכד' בחטא, לא יתרחצ בו ה'.
- בעמוד 9 למעלה - הטור של רבי יהונתן אמודי שליט"א - רב בית הפנסת "יוסף חיים", אור יהודה- דבר תורה לשבת קדש פרשות 'אחרי מות - קדשים' והנושא הפעם: 'בעלי תשובה הם קדש קדשים'.
- בעמוד 9 למטה - תדרי "הגל השקט" המופעלים בעת חרום בשבת קודש.
- בעמוד 10 - הספור לשבת קדש פרשות 'אחרי מות - קדשים' - ב'שורה טובה' - מובא מעלון "ספורים לשבת עם הרב עזרא עדס שליט"א - פרשות 'אחרי מות - קדושים' - שנת ה- תשפ"ג (גליון מספר 661).

שימו לב !!!
מדובר בשיעור 'טרי'
של שנה זו ה- תשפ"ה,
שנמשך השבוע (ביום רביעי) בלעדיו !!!

נושא השעור:

'ואהבת לרעך כמוך'

בס"ד

משיחותיו של הרב ברוך רוזנבלום שליט"א

פרשות אחר מות - קדושים - ואהבת לרעך כמוך - שנת ה- תשפ"ה - אלקלך.

פרשות השבוע שנקרא בע"ה בשבת זו, פרשות 'אחרי מות' - קדושים.
 פרשת אחרי מות מונה עשרים ושימונה מצוות 'עשה' ו'לא תעשה',
 ופרשת קדושים, מונה חמישים ואחת מצוות; בסכ"ה ישנם שבעים
 ותשע מצוות 'עשה' ו'לא תעשה'.

דבר נוסף, פרשת קדושים נאמרה בהקלה.

ידועים דברי הגמרא במסכת עירובין (נד, ב) - ת"ר: **כיצד סדר משנה** כיצד היה מלמד משה רבינו את עם ישראל תורה; **משה למד מפני הגבורה** נכנסו אהרן ושנה לו משה פירקו נסתלק אהרן וישב לשמאל משה נכנסו בניו ושנה להן משה פירקו נסתלקו בניו אלעזר ישב לימין משה ואיתמר לשמאל אהרן רבי יהודה אומר לעולם אהרן לימין משה חוזר נכנסו זקנים ושנה להן משה פירקו נסתלקו זקנים נכנסו כל העם ושנה להן משה פירקו נמצאו ביד אהרן ארבעה ביד בניו שלשה וביד הזקנים שנים וביד כל העם אחד נסתלק משה ושנה להן אהרן פירקו נסתלק אהרן שנו להן בניו פירקו נסתלקו בניו שנו להן זקנים פירקו נמצא ביד הכל ארבעה מכאן א"ר אליעזר חייב אדם לשנות לתלמידיו ארבעה פעמים וקל וחומר ומה אהרן שלמד מפני משה ומשה מפני הגבורה כך הדיוט מפני הדיוט על אחת כמה וכמה.

ממילא, משה רבינו חזר על אותה פרשה ד' פעמים, והיות וכך יוצא, שפעם א' הוא אמר אותה לאהרן הכהן, פעם א' לבניו, פעם א' לזקנים ולאחר מכן אמר אותה לכלל ישראל. בפרשה הזאת, אומר הקב"ה למשה רבינו: (יט, ב) **דבר אל כל עדת בני ישראל ואמרת אליהם קדושים תהיו כי קדוש אני ה' אלקיכם;** **אומר רש"י - דבר אל כל עדת בני ישראל.** מלמד שנאמרה פרשה זו בהקלה, מפני שרוב גופי תורה תלוין בה.

בא השפתי חכמים ואומר - ואם תאמר והא כל התורה כולה שנה משה לישראל כמו שפירש רש"י בפרשת כי תשא. ויש לומר דפרשה זו נאמרה להן בהקלה נשים וטף דכתיב כל עדת בני ישראל דכתיב בפרשת וילך הקהל את העם האנשים והנשים והטף אבל שאר פרשיות משה לא שנה אלא לאנשים. עוד יש לומר דמשה שנה להם כתות כתות זו אחר זו אבל פרשה זו היה במעמד כל ישראל ונפקא מינה שאינם יכולין לומר אפי' במצוה זו דיש לי לשאול עליה ומה שלא שאלתי מיד למשה לפי שלא היו שם כל ישראל ומשום הכי היו כל ישראל ביחד שלא יכולין לומר כזה.

אומר האור החיים הקדוש - אכן הנכון בעיני הוא, כי בסדר הראשון לא היה מדבר משה אלא לאנשים, וכאן צוה ה' שידבר לכל עדת ישראל אנשים ונשים וטף כסדר שהיו מקובצים במתן תורה.

אומר המדרש (ויקרא רבה, פרשה כד, אות ה) - **רבי שמעון בן יוחאי אמר, שלש פרשיות הכתיב לנו משה רבינו בתורה, וכל אחת ואחת מהן יש בה מששים ששים מצוות, ואלו הן: פרשת פסחים [פרשת בא], ופרשת נזיקין [פרשת משפטים], ופרשת קדושים. רבי לוי בשם רבי שילא דכפר תמרתא אמר, משבעים שבועים - ששלת הפרשיות הללו ביחד מונות שבעים מצוות. אמר רבי תנחומא ולא פליגי, מאן דעבד פרשת פסחים שבעים, כלל עמה פרשת תפילין. מאן דעבד פרשת נזיקין שבעים, כלל עמה פרשת שמטה. ומאן דעבד פרשת קדושים שבעים, כלל עמה פרשת עריות.**

תני רבי חיא פרשה זו [פרשת קדושים] **נאמרה בהקלה, מפני שרוב גופי תורה תלוין בה, רבי לוי אמר מפני שעשרת הדברות כלולין בתוכה** היות וכל עשרת הדיברות נאמרו בה, לכן היא נאמרה בהקלה - מעין מה שהיה במעמד הר סיני; בא המדרש ועושה השוואה בין מה שנאמר בפר' יתרו לבין מה שנאמר כאן בפרשת קדושים: בפר' יתרו נאמר: (שמות כ, ב) **אנכי ה' אלקיך, וכתובת הקא** ובפר' קדושים נאמר (ויקרא יט, ב) **אני ה' אלקיכם.** בפר' יתרו נאמר (שמות כ, ג) **לא יהיה לך אלהים אחרים על פני, וכתובת הקא** בפר' קדושים נאמר (ויקרא יט, ד) **ואלהי מסכה לא תעשו לכם.** בפר' יתרו נאמר (שמות כ, ז) **לא תשא, וכתובת הקא** בפר' קדושים (ויקרא יט, יב) **ולא תשבעו בשמי לשקר.** בפר' יתרו נאמר (שמות כ, ח) **זכור את יום השבת, וכתובת הקא** בפר' קדושים (ויקרא יט, ג) **את שבתתי תשמרו.** בפר' יתרו נאמר (שמות כ, יב) **כבוד את אביך ואם אמה, וכתובת הקא** בפר' קדושים (ויקרא יט, ג) **איש אמו ואביו תירא.** בפר' יתרו נאמר (שמות כ, ג) **לא תרצח, וכתובת הקא** בפר' קדושים (ויקרא יט, טז) **לא תעמד על רעך.** בפר' יתרו נאמר (שמות כ, יג) **לא תנאף, וכתובת הקא** בפר' קדושים

בא הזוהר הקדוש ושואל - ולמה במעמד הר סיני הקב"ה דיבר בלשון יחיד, וכאן הקב"ה מדבר בלשון רבים?

אומר הזוהר הקדוש, כי במעמד הר סיני כולם היו כאיש אחד בלב אחד והיו מאוחדים, אז היה אפשר לדבר אליהם בלשון יחיד, אבל כאן, לא היתה את האחדות הזאת שהיתה במעמד הר סיני, לכן תמצא שהפרשה הזאת מדברת בלשון רבים.

תירוץ נוסף שאומר המדרש, כאשר בא משה וניסה להשיג כפרה על חטא העגל, אמר משה לקב"ה שעם ישראל טעו כיון שבמעמד הר סיני הוא דיבר בלשון יחיד, ממילא הם היו בטוחים שהקב"ה דיבר רק למשה ולא לכל העם, כגון **"לא יהיה לך אלקים אחרים על פני"** וכו', ולכן היה להם מקום לטעות. אמר הקב"ה, גם אם תאמר ולכן כאן נאמרו הדיברות בלשון רבים.

הייתי רוצה לעסוק היום בשתי מצוות שנמצאות בפרשת קדושים - ודוקא באלה, היות וכותב ה"ט"ז שאין אדם א' שאינו נכשל בהם: **אומרת הגמרא** [מסכת ביב קס"ה, א] - **אמר רב יהודה אמר רב: רוב בגזל ומיעוט בעריות והכל בלשון הרע.** בלשון הרע סלקא דעתך? אלא אבק לשון הרע.

חלק גדול מהמצוות שבפרשת קדושים, עוסקות בעניינים של בין אדם לחברו;

אומרת התורה: (יט, יא) **לא תגנבו ולא תכחשו ולא תשקרו איש בעמיתו:** (יב) **ולא תשבעו בשמי לשקר וחללת את שם אלקיך אני ה'.** (יג) **לא תעשק את רעך ולא תגזל לא תלין פעלת שכיר אתך עד בקר:** (יד) **לא תקלל חרש ולפני עור לא תתן מכשל ויראת מאלקיך אני ה'.** (טו) **לא תעשו עול במשפט לא תשא פני דל ולא תהדר פני גדול בצדק תשפט עמיתך:** (טז) **לא תלך רכיל בעמיתך לא תעמד על דם רעך אני ה'.** (יז) **לא תשנא את אחיך בלבבך הוכח תוכיח את עמיתך ולא תשא עליו חטא:** (יח) **לא תקם ולא תטר את בני עמך ואהבת לרעך כמוך אני ה'.**

המצוה של **'ואהבת לרעך כמוך'**, הוא נושא לשיחה או שניים בפני עצמה, ולא חלק מהמצוות של **"לא תקם ולא תטר"** - למרות שיואבת לרעך כמוך' זו הדרך להתגבר על **"לא תקם ולא תטר"**; כמובן שצריך להבין מה פירוש המצוה של 'ואהבת לרעך כמוך' - מה פירוש הדבר שאני אוהב את החבר שלי/השכן שלי וכו' 'כמוני'?

האם הכוונה בשלילה - מה שאתה לא רוצה שיעשו לך אל תעשה לחבר שלך; אתה לא רוצה שיעשו לך רעש בין שתיים לארבע בצהריים - אז גם אתה לא תעשה רעש לשכן שלך בשעות האלה - משמע **"דעלך סני לחברך לא תעבד"**. או שמה תאמר, **'ואהבת לרעך כמוך'** הכוונה שמה שאתה רוצה שיעשו לך - כך תעשה לחברך - כגון, אם אתה עושה חתונה מובן שאתה רוצה שגייעו אליך - מן הסתם לא תרצה לרקוד לבדך 😊 - אז כמו שאתה רוצה שיבואו אליך, ככה תלך גם אתה לאחרים וכד'.

כותב הרא"ש [מסכת פאה] - **אלו דברים וכו'.** בפ"ק דקידושין בעי למילף להו מקרא, בכבוד אב ואם כתיב 'למען יאריכון ימך', בגמילות חסדים כתיב 'רודף צדקה וחסד ימצא חיים צדקה וכבוד', בהבאת שלום כתיב 'בקש שלום ורדפהו' ואתיא רדיפה רדיפה מרודף צדקה וגו', תלמוד תורה כתיב 'כי היא חייד ואורך ימך', וחיים המפורש בהם מה שאין כן בשאר מצוות הן הפירות שאדם אוכל בעה"ז שאר כל המצוות היום לעשותם ולא היום לטול שכרן אלא לעה"ב, ופרך בשילוח הקן נמי כתיב 'למען ייטב לך והארכת ימים', ומסיק מהך קרא אמרו צדיק כי טוב כי פרי מעלליהם יאכלו וכי יש צדיק טוב ויש צדיק שאינו טוב, אלא טוב לשמים ולבריות זהו צדיק טוב, ועי' נאמר 'כי פרי מעלליהם יאכלו כי הקב"ה חפץ יותר במצוות שיעשה בהם גם רצון הבריות, ממבצות שבין אדם לקונו.

² **ברוך שאמר** : מאיפה מישהו יודע שזו עצה הוגנת או לא? - רק הקב"ה יודע!

¹ **ברוך שאמר** : הכוונה למה שאומרת הגמרא במסכת עירובין.

נושא השעור:

ואהבת לרעך כמוך

משיחותיו של הרב ברוך רוזנבלום שליט"א

שימו לב !!!
מדובר בשיעור 'טרי'
של שנה זו ה- תשפ"ה,
שנמשך השבוע (ביום רביעי) בלעד!

פירוש הדבר, הקב"ה חפץ יותר בקיום המצוות שבין אדם לחברו יותר ממצוות של בין אדם למקום.

נק' נוספת שדיברנו עליה בעבר;

אומר המדרש [תנחומא, קורח, אות י"ב] – **הלוחות, היו בהן שש מאות ושלש עשרה אותיות, מן אנכי עד אשר לרעך, כנגד שש מאות ושלש עשרה מצות. וכל נתנו למשה בסיני, שבהן חקים ומשפטים, תורה ומשנה, תלמוד והגדה.**

בא בנו של הרא"ש, הרי הוא בעל הטורים ומבאר את דברי אביו; מאל"ף של **אנכי** עד המילה **"אשר לרעך"** ישנן 620 אותיות; 613 אותיות יש עד למילה **וכל**. אבל המילים **"אשר לרעך"** הן תוספת ל- 613 המצוות, שאינן כלולות בתרי"ג המצוות.

אומר בעל הטורים [כ, יג] – עשרת הדברות מתחילין באל"ף ומסיימין בכ"ף וזהו אך טוב לישראל ויש בהם תרי"ד אותיות נגד תרי"ג מצות ושבע מצות בני נח. וסימנם כתר תורה לומר לך שאם לומד אדם תורה לשמה היא כתר לראשו ואם לומד שלא לשמה יחזור לכרת.

לאחר שלמדנו שיש לנו כת"ר אותיות בעשרת הדברות כנגד תרי"ג מצוות ועוד שבע מצוות דרבנן, נשאלת השאלה – כמה אותיות יש בלוח הימני וכמה אותיות יש בלוח השמאלי?

התשובה היא – 533 אותיות בלוח שבין אדם למקום, ו- 87 אותיות בלוח שבין אדם לחברו.

נשאלת השאלה – כידוע, הלוחות היו שוות בגודלן, אז איך יכול להיות שבצד א' היו 533 אותיות ובצד שני היו 87 אותיות?!

בא המבני"ט בספרו **בית אלהים**, ומסביר שבצד שהיו יותר אותיות ה'פונטי' של האותיות היה קטן יותר, ובצד שהיו פחות אותיות ה'פונטי' של האותיות היה גדול יותר;

לכאורה, לא ברור. והרי הדברות יצאו מפי הקב"ה ולא נכתבו על ידו, אז איך בדיקו על נחקק על הלוחות?

אומר המדרש לקח טוב [וזאת הברכה] – **מימינו אש דת למו. מלמד שהיה הדבור יוצא מימינו של הקב"ה לשמאלו וחוזר ומקיף לשמאלן של ישראל והקב"ה מקבלו מימין וחוקקו על הלוחות שנאמר** [תהלים כט] **קול ה' חוצב להבות אש.**

ולמה סידר הקב"ה שדוקא בצורה הזאת יכתבו הלוחות?

כותב **המבני"ט** [בית אלהים, שער היסודות פי"ב] – **ומפני** שחמשה דברות האחרונים הם קצרים הרבה מן הראשונים וישאר בלוח השני פנוי בהיותו שוה בשיעור לראשון, בין שיהיו כתובים החמשה פעם אחת בכל לוח או ב' פעמים או ד' או שמנה בכל לוח, נצטרך לומר כי היתה חקיקת וחריתת החמשה דברות האחרונים שבלוח השני גדולה מחקיקת וחריתת של לוח האחד חקיקה גסה מכילה בה' דברות האחרונים הקצרים כל השיעור שמכיל בדברות הראשונים הארוכים, כדי שיהיה נקרא ונראה יותר מה שהוזהרנו בינינו לבינינו, שיצר האדם רע מנעוריו לתאותם ממה שהוא בינינו לבינו ית' שאין היצר מקטרג עליו כל כך.

פירוש הדבר, אומר לנו **המבני"ט**, תדע לך שהיצר הרע שבין אדם לחברו גדול יותר מהיצר הרע שבין אדם למקום!

כותב המתנת חיים – כדי לומר לך שהדבר הזה חשוב יותר וניתן לך בהדגשה גדולה יותר, וכולם ראו את עשרת הדברות וראו שהמצוות של בין אדם לחברו בולטות הרבה יותר ממצוות של בין אדם למקום, כדי להזהירם מראש שלא יקלו במצוות אלו כאילו מצוות של בין אדם לחברו דרגתם נמוכה יותר, אלא אדרבא, חשובות הם בעיני המקום עד שמסרו הקב"ה בהדגשה גדולה יותר ממצוות של בין אדם למקום. והטעם, משום שהיצר הרע מקטרג (מסית) על מצוות של בין אדם לחברו יותר ממצוות של בין אדם למקום.

כשרוצים להדגיש משהו, כותבים אותו בהדגשה ובגדול – לדוגמא, כשרוצים למכור סחורה מסוימת כותבים **SALE 70%** בגדול ובכוכבית קטנה למטה כתוב "עד סוף השבוע"; על קופסת הסיגריות כתוב בכתב גדול החברה של הסיגריות, ובכתב קטן למטה שצריך זכוכית מגדלת כדי לקרוא אותו כתוב "העישון מזיק לבריאות" 😊 - כך להבדיל, אמר הקב"ה "אני רוצה להבליט בכוונה את הצד של בין אדם לחברו, היות וזה חשוב לי יותר."

אם כן למדנו מכאן, שהקב"ה חפץ יותר במצוות של בין אדם לחברו יותר ממצוות של בין אדם למקום.

בא הכלי יקר ומבאר את הפסוק {יט, יח} **ואהבת לרעך כמוך**;

מספרת הגמרא [מסכת שבת לא, א] – **מעשה בנכרי אחד שבא לפני שמאי ואמר לו: גיירני על מנת שתלמדני כל התורה כולה כשאני עומד**

על רגל אחת. דחפו שמאי באמת הבנין (שבה מודדים אורך הבנין) **שבידו. בא הנכרי לפני הלל** ובקש לגיירו באותו התנאי; הסכים הלל לתנאי, וגיירה גיירו. וכדי ללמדו את כל התורה על רגל אחת כמו שהתנה עמו, **אמר לו: דעלך סני לחברך לא תעביד** מה ששנוא עליך לא תעשה לחברך! – **זו היא כל התורה כולה** – ובשפה שלנו 'ואהבת לרעך כמוך'!

כותב הכלי יקר – **ואהבת לרעך כמוך**. ארוז"ל זה כלל גדול בתורה. ובמס' (שבת לא). מעשה בההוא גר שאמר למדני כל התורה כשאני עומד על רגל אחד ולמדו הלל פסוק ואהבת לרעך כמוך כל דעלך סני לחברך לא תעביד ואידך פירושא זיל גמור. וכפי הנראה שהגר היה גר צדק ולא היה מהתהל התולים לומר בדרך שחוק שילמדו כל התורה בעוד שהוא עומד על רגל אחד ממש, אלא ודאי בקש ממש שיעמיד לו כל מצות התורה על יסוד אחד דהיינו רגל אחד אשר עליו יעמיד לו כל המצוות כדי שלא יבא לידי שכחה המצויה בגר אשר לא למד מנעוריו כלום ממצוות התורה, ע"כ בקש ממנו שימסור לו כלל אחד הכולל כל התורה ועל דרך המליצה אמר כשאני עומד על רגל אחד, וכוונתו למסור לו דבר הנאמר מהרה בלשון קצר והיינו ג"כ יסוד ורגל אחד וע"י שיזכור כלל זה יזכור את כל מצות ה'.

ולמדו פסוק ואהבת לרעך כמוך אני ה', כי כבר ארוז"ל (מכות כד). בא חבקוק והעמידן על אחת שנאמר וצדיק באמונתו יחיה (חבקוק ב.ד) וזה אינו סותר דברי הלל כי כל מצות התורה הם על שני סוגים האחד הוא, המצוות שבין אדם למקום ב"ה ויסוד לכולם האמונה בה' השני הוא, המצוות שבין אדם לחברו ויסוד לכלם פסוק ואהבת לרעך כמוך. ומטעם זה היו הכרובים פורשים כנפים למעלה מחוי כלפי מעלה כנגד המצוות שבין אדם למקום, ופניהם איש אל אחיו כנגד המצוות שבין איש לחברו, וכשאמר כאן על רגל אחד היינו יסוד אחד לכל סוג וע"כ אמר לו פסוק ואהבת לרעך כמוך ועל רגל זה העמיד לו כל המצוות שבין אדם לחברו, ואמר לו גם סוף הפסוק אני ה' דהיינו היסוד שעליו העמיד חבקוק כל מצות התורה והיינו האמונה בה', ומאמר אני ה' דוגמת דבור אנכי הכולל כל דברות ראשונות שבין אדם למקום ב"ה וחותם לכולם כבוד או"י כי מסוף דברו ניכר שראש דברו אמת, יען כי יוקח ק"י מן כיבוד אב ואם אל כיבוד השותף הג' ית' שמו הלא הוא אביך קנך. ודבור לא תחמוד כולל כל חמשה דברות אחרונות והוא כנגד ואהבת לרעך כמוך כי שניהם כוללים כל המצוות שבין אדם לחברו, וכן א"ר לוי (ויק"ר כד.ה) עשרה דברות כתובים בפרשה זו ומסיק שדבור לא תחמוד כנגד ואהבת לרעך כמוך ע"ש.

לאחר שלמדנו את היסוד הזה, נוכל להיכנס לסוגיה שהיא בעצם שתי מצוות שבתורה:

אומרת התורה: {יט, יח} **לא תקם ולא תטור את בני עמך ואהבת לרעך כמוך אני ה'.**

האיסור של נקימה ונטירה נאמרה אך ורק בין יהודים, ולא בין יהודי לגוי. ולכן אומרת התורה **"את בני עמך"** – בדוקא. לגוי אתה יכול לנטור ולנקום – אין איסור. הנקימה והנטירה היא לא השחתת המידות.

אומר רש"י – **לא תקם**. אמר לו השאילני מגלך. אמר לו לאו. למחר אמר לו השאילני קרדמך. אמר לו איני משאילך כדרך שלא השאלתני, זו היא נקימה. ואיזו היא נטירה, אמר לו השאילני קרדמך. אמר לו לאו. למחר אמר לו השאילני מגלך. אמר לו הא לך ואיני כמותך, שלא השאלתני. זו היא נטירה, שנטר האיבה בלבו אף על פי שאינו נוקם.

אומרת הגמרא [מסכת יומא כב, ב – כג, א] – **ואמר רבי יוחנן משום ר' שמעון בן יוחזק: כל תלמיד חכם שאינו נוקם ונטור כנחש אינו תלמיד חכם. והכתיב** {ויקרא יט-יח} **לא תקום ולא תטור** אז איך אתה אומר לי שמי שלא נוקם ונטור אינו ת"ח?! **ההוא בממון הוא דכתיב** התורה התכוונה בענייני ממון ולא עניינים שבגוף.

האם זו היא ההלכה?

מחלוקת ראשונים ואחרונים. **היראים והסמ"ג והסמ"ק ורבינו יונה** אומרים, שמה שנאמר **"לא תקם ולא תטור"** זה רק במצוות של ממון – הוא לא נתן לך פטיש, אתה לא תיתן לו מברגה. הוא לא נתן לך כובע, אתה לא תיתן לו משקפיים וכו'. אבל אם הוא פגע בגופן, הלבין את כבודך – אתה יכול לנקום ולנטור. לעומתם, **הרמב"ם, החינוך והחפ"ת חיים**, אומרים שבכל אופן אסור לנקום ולנטור – גם בעניינים שבגוף.

ממשיכה הגמרא ואומרת – **דתינא: איזו היא נקימה ואיזו היא נטירה נקימה אמר לו השאילני מגלך אמר לו: לאו, למחר אמר לו: הוא השאילני קרדומך אמר לו איני משאילך כדרך שלא השאלתני זו היא נקימה. ואיזו היא נטירה? א"ל: השאילני קרדומך, אמר ליה: לא.**

³ **ברוך שאמר:** א"כ תחליט, רגל אחת זה צדיק באמונתו יחיה או שזה 'ואהבת לרעך כמוך'?

נושא השעור:

ואהבה לרעך פמוד' ברוך שאמר

משיחותיו של הרה"ג הרב ברוך רוזנבלום שליט"א

שימו לב !!!
מדובר בשיעור 'טרי'
של שנה זו ה- תשפ"ה,
שנמשך השבוע (ביום רביעי) באלעד !!!

פעמים שלבקש סליחה זה קשה מאוד. ולכן צריך לדעת, שאם לא רוצים להכשיל את השני, אחד הדברים שצריך לעשות זה ללכת ולבקש ממנו סליחה. שע"י בקשת הסליחה, אתה בעצם מכה את יצר הנקמה שלו.

סיפר לי יהודי מעשה שהיה באחד מבתי הכנסת הגדולים, במנין של 600 בבוקר, לאחר התפילה, יהודי אחד צעק על אחד המתפללים היות והוא כיבה את המזגן – "מי הרשה לך לכבות את המזגן?!!". מישהו מהמנין השני של 700 נכנס לבית הכנסת ושאל "מה זה הצעקות האלה?!!" – ואז התחילו להסביר לו, שפלוני צעק על אלמוני בגלל שכיבה את המזגן, ואז אמר להם אותו יהודי: "זה לא הוא כיבה. זה אני שכיבתי!"

מה צריך אותו זה שצעק לעשות עכשיו? לעמוד מול כולם ולבקש סליחה מפלוני – אבל הוא לא היה מסוגל. עברו ימים והסליחה לא הגיעה. הלך אותו זה שצעק אל רב בית הכנסת, ושאל אותו "האם אפשר לבקש ממנו סליחה בטלפון?", ענה לו הרב: **"בטלפון זה לא אותו דבר – כמו שצעקת ברבים, תצטרך לבקש סליחה ברבים!"**

"אבל אני לא מסוגל הרב"
"אז תנסה בטלפון. אולי הוא ימחל לך..."
מה הוא עשה? – נאמר שלפגע קראו 'ברקוביץ', התקשר אותו צעקן לברקוביץ ואמר: "שלום, זה משפחת דוידוביץ?"
"לא. זה משפחת 'ברקוביץ'..."
"הבנתי. אני מבקש סליחה – אתה סולח לי?"
"כן"

"כל טוב לך!"
למחרת בא הרב ושאל את הפוגע – "נו, התקשרת אליו לבקש סליחה?"
"בודאי!"
הלך הרב אל הנפגע ושאל אותו אם הוא התקשר לבקש סליחה. אמר לו הנפגע "אף אחד לא התקשר אליי", חזר בחזרה לפוגע ואמר לו שהנפגע טוען שאף אחד לא התקשר אליו לבקש סליחה, אמר לו הפוגע: "התקשרתי אליו ושאלתי אותו אם זה דוידוביץ והוא אמר לי 'לא. זה ברקוביץ', אז שאלתי אותו אם הוא סולח ואמר לי שכן"

"נו, וככה רצית שהוא יסלח לך?!!"
כותב רבינו סעדיה גאון {אמונות ודעות, מאמר עשירי פי"ג} – ואמר שהנקמה מסירה הדאגה מהנפש, ויסתלק מעליה היגון אשר היתה בו, ותמצא ערבות במה שהיא רואה באויבה ...
כותב הרמב"ם {פירוש המשניות סנהדרין פי"א} – וכן רבים מבני אדם מעדיף להנקם מאויבו יותר מרבים מתענוגי הגוף.
תבוא לבנאדם שפגעת בו ותאמר לו: "יעקב, בגלל שפגעת בך – נופש של שבוע על חשבונך! – קח את האשראי שלי ותגהץ עד שיפסיק לצפצף!"

"אחרי שתחטוף ממני בלוק – אני אתן לך נופש של שבועיים!" 😊 זה מה שאומר לנו **הרמב"ם**, שאת הנקמה יעדיף האדם יותר מכל תענוגי הגוף!

אומרת הגמרא {מסכת ברכות נ"ב} – **חמשה אחד מששים, אלו הן: אש דבש ושבת ושינה וחלום. אש אחד מששים לגיהנם...**

מסופר על הרב שטיינמן זצוק"ל, שנסע לאירוסין של יהודי אחד שהיה מקורב אליו לביל ל"ג בעומר; בדרך הם עברו ברחובות בני ברק וראו את כל המדורות, פנה אליו אחד היושבים ברכב ואומר לו: "כבוד הרב, תראה איזו מדורה גדולה!", אמר לו הרב שטיינמן: "כן, זה אחד משישים בגיהנום!" – ברגע שהוא ראה מדורה, הוא כבר צייר לעצמו את הגיהנום 😊

ממשיכה הגמרא ואומרת – **דבש אחד מששים למן, שבת אחד מששים לעולם הבא, שינה אחד מששים למיתה, חלום אחד מששים לנבואה.**

כותב החתם סופר {חוט המשולש} – נקמה אחד מששים מעולם הבא ...
כותב המסילת ישרים {פרק י"א – בפרטי מדת הנקיות} – והנקמה לו מתוקה מדבש...

בואו ננסה להבין, מה רוצה מאתנו הקב"ה;

יש לך ב"ה עשרה ילדים, יש לך דירה של שלשה חדרים; ב"ה החליטו לאשר בבנין 'תמ"א 38', ואתה מבקש מהשכן שיחתום לך שאתה יכול לבנות – והוא מסרב לחתום!

בסלון שלך ישנים ששה בנים, ובחדר השני ישנות ארבע בנות, ובחדר השלישי אתה ואשתך; בכל לילה מזיזים את השולחן בסלון ופורסים ששה מזרונים – בסכ"ה ביקשת ממנו לחתום שהוא מאשר לך לבנות,

למחר א"ל: השאילני חלוקה אמר לו הילך איני כמותך שלא השאלתני זו היא נטירה. שואלת הגמרא: וצערא דגופא לא וכי אם יצערו אותך בגוף יהיה מותר לך לנקום ולנטור? והא תניא והרי נאמר במפורש: **הנעלבין ואינן עולבין שומעין חרפתן ואינן משיבין עושין מאהבה ושומחין ביסורין עליהן הכתוב אומר {שופטים ה-לא} ואוהביו כצאת השמש בגבורתו** אז איך אתה אומר לי שמותר לנקום ולנטור? אלא **לעולם דנקיט ליה בליביה** ששומר את צערו בלבו **והאמר רבא: כל המעביר על מדותיו מעבירין לו על כל פשעיו** אז איך הוא שומר את הצער בלבו? אלא **דמפייסו ליה ומפייס** שבא אותו אדם ומתנצל בפניו על שפגע בו.

בא האזנים לתורה, ומסביר למה אמרו חז"ל 'נוטר נוקם כנחש';
כותב האזנים לתורה – לא תקם ולא תטר. עיין ברש"י. נסמך אל 'הוכח תוכיח', כי באמת עצם הדבר, לאמר לחברו – למה לא השאלת את מגלך למבקש – גם זה לתוכחה יחשב, אלא שהמוכיח צריך שתהיה כוונתו לשם שמים והנוקם והנוטר לו היה מוכיחו, למה לא השאלת מגלך לאיש אחר, היה מקיים בזה מצות תוכחה. אבל כשהוא 'מוכיח' לטובת עצמו, אז לא די שאין בזה מצוה אלא שהוא עובר על 'לא תקם ולא תטר'. ולכן אמרו כל ת"ח שאינו נוקם ונוטר כנחש אינו ת"ח, שהת"ח מקנא נקמת ה' צבאות ותוה"ק בלא שום הנאה עצמית וכמו הנחש, שאינו נהנה מנשיכתו (תענית ח'), אלא שהוא עושה שליחות המקום (וי"ר פכ"ב) ולפיכך אין זו נקימה ונטירה, אלא תוכחה.

מסופר ששאלו חסידים את רבי מאיר מאריס, רבה של קוברין: הלא אמרו חז"ל במסכת יומא: כל תלמיד חכם שאינו נוקם ונוטר כנחש אינו תלמיד חכם, ומפני מה רבינו מרבה לסלוח למתגרים בו ופוגעים בכבודו, כלום אינו תלמיד חכם?

אמר להם: אם אהיה, חלילה, נוקם ונוטר, וכשאבוא לבית דין של מעלה ישאלוני, מפני מה נקמת ונטרת ועברת על לאו שכתוב בתורה "לא תקום ולא תטור"? אם אומר: תלמיד חכם אני, הלא יצחקו וילעיגו לי ויאמרו הגם 'מאיר' בתלמידי חכמים? אבל אם ישאלוני הלא תלמיד חכם אתה, למה לא נקמת ולא נטרת? אני אומר להם: לא ידעתי שהנני תלמיד חכם, אז לא ימלא פיהם שחוק עלי ולא ילגלו לי.

בא ר' אלעזר אזכרי בספרו **ספר חרדים** בפרק ע"ג וכתב כמה וכמה עצות כיצד לכפר על עוונות. בעצה הרביעית שלו, הוא מבאר את דברי חז"ל בגמרא {מסכת שבת פ"ב} – **ת"ר עולבין ואינן עולבין שומעין חרפתן ואינן משיבין עושין מאהבה ושומחין ביסורין עליהן הכתוב אומר {שופטים ה-לא} ואוהביו כצאת השמש בגבורתו**;
כותב ר' אלעזר אזכרי – פירש החסיד ששלש מדרגות דבר התנא זו למעלה מזו; ראשונה מי ששומע חרפתו ומשיב אבל אינו מעליב את חברו בתשובתו. שנית שאינו משיב כלל, אך לבו מר לו בקרבו. שלישית ששמח ביסורין הם הדברים של חרפה אשר שמע אולי גם ה' יכפר עונותיו.

כותב הט"ז {יו"ד סי' רכ"ח ס"ק י"ג} – שעבירות לא תקום ולא תטור הם מהעבירות שאדם מורגל בהם, וכמעט רוב העולם נכשלים בהם. א' הסיבות שאדם נוקם ונוטר, היא משום שהוא לא מכיר בהלכות של זה. הוא לא יודע מה מותר ומה אסור; הוא לא בא לחתונה שלך – אתה אומר "הוא לא בא לחתונה שלי – אני לא אבוא לחתונה שלו!" – אתה נוקם בו על שלא בא לחתונה שלך ונוטר לו בלב על שלא בא.

אם אלה הדברים, בואו נראה את לשון הראשונים בענין:

כותב הפסיקתא דרב חננא – מדת בשר ודם אם עשה לו חברו רעה אינו זזה מלבו לעולם, אבל הקב"ה אינו כן ...

אומר המדרש {בראשית רבה, פרשה מט, אות ח} – **רבי יונתן אמר בשר ודם קנאה כובשתו, אבל הקדוש ברוך הוא כובש את הקנאה, שנאמר (נחום א, ב): אל קנא ונקם ה'.**

אומר הספר **אורי וישעי**, המילה נק"ם מורכבת משני חלקים – נ' שמסמלת נפילה, ק"ם – דהיינו, הלבנת את פניו ובעצם הפלת אותו – הוא חווה השפלה, אבל אחרי שהוא נוקם, הוא בעצם קם חזרה.
כותב הרב דסלר {ח"ב עמ' 124} – אמנם ענין הנקמה אינו ח"ו כמו אצל בשר ודם שהוא הקמת כבוד הנפגע והשלמת הפגם, דאצלו ית' אין שייך פגיעה ע"י עבירות, אלא הענין הוא שע"י החטא נגרם חילול ה' והכרתנו נפגמה ע"י החטאים, והנקמה היא קידוש ה' שבא ע"י עשיית שפטיו ית'.

זאת אומרת, כאשר פגעת בפלוני, כביכול גרמת לו להיות 'חסר' – נחסר לו מהכבוד האישי שלו. אבל ברגע שהוא השיב לך מלחמה חזרה, הוא בעצם שיקם את עצמו.

נושא השעור:

ואהבת לרעך כמוך

משיחותיו של הרב ברוך רוזנבלום שליט"א

שימו לב !!!
מדובר בשיעור 'טרי'
של שנה זו ה- תשפ"ה,
שנמשך השבוע (ביום רביעי) באלעד !!!

החריצות שביצר מה שהוא משתדל לפתות את לבות בני האדם. על כן באה התורה וכללה כלל שהכל נכלל בו, (שם) ואהבת לרעך כמוך, כמוך בלי שום הפרש, כמוך בלי חילוקים, בלי תחבולות ומזימות, כמוך ממש.

בא האלשיך הקדוש ואומר דבר נפלא;
אומרת התורה: **"לא תקם ולא תטור את בני עמך ואהבת לרעך כמוך אִנִּי ה'"**

אומר **האלשיך הקדוש**, אם תתנהג בנקימה ונטירה גם אני אנטור ואנקום; אני מבקש ממך ג' תפילות ביום – מהסוף ועד ההתחלה – אתה מגיע לבית הכנסת מ'פתח אליהו'!!! – נכון שלא!! נכון שאתה מגיע בשירת הים!!! – אם אתה לא נענה לבקשות שלי, למה שאענה לבקשות שלך – והרי מגיע לך עונש??? אתה לא רוצה שאזכור את העוונות שלך, אז למה אתה זוכר שיעקב לא הביא לך פעם א' קיסם שיניים!! – וזה שנאמר **"ואהבת לרעך כמוך אִנִּי ה'"** – אני יכול לנקום בך על כל הליקויים שלך בעבודת השם! ואם כך תחשוב, ממילא זה ימנע ממך לנקום וליטור!

בסוף דבריו, אומר **האלשיך הקדוש**, למעשה, הפס' של **"ואהבת לרעך כמוך אִנִּי ה'"** – הוא שהביא לחורבן בית המקדש! – ולמה? שעל שנת חנים חרב הבית השני – כי לא היה **"ואהבת לרעך כמוך"**!

על פי דבריו, חשבתי לומר על מה חרב הבית השני!! על קמצא ובר קמצא – מה קרה איתם!! אותו א' שביישו אותו וזרקו אותו מהסעודה, במקום שלא ינטור ויקום – מה הוא עשה??? הלך והלשין לקיסר! וזה מה שהביא לחורבן בית המקדש!

אומר הירושלמי במסכת נדרים, משל לאדם שעשה סלט לעצמו ובטעות חתך את האצבע – מיד הלך וחבש את החתך; לכאורה, האם יד ימין תאמר ליד שמאל – "את חתכת לי אצבע – אחתוך גם לך עכשיו!!!" – התשובה היא שלא, כי אתה מבין שאם תחתוך, אתה תזיק לעצמך; **"ואהבת לרעך כמוך"** – אם אתה מזיק לחבר שלך, בעצם אתה מזיק לעצמך! ולכן נאמר **"כמוך"**!

אומר הגאון ר' יצחק הוטנר זצ"ל, 'רעך' הוא מלשון 'שבר' כמו 'תרועה' שהוא לשון שבירה, ללמד שכל יהודי הוא רק חלק ושבר מתוך כלל ישראל, שכולם כגוף אחד מחולק לשברים וחלקים רבים. ולכן אומרת לנו התורה: **"ואהבת לרעך כמוך"** – תחשוב שאתה והוא זה אחד!

למדנו שפרשת קדושים נאמרה בהקהל, כדי לומר לנו עד כמה אנחנו צריכים להיות מחוברים אחד לשני. ואם בית המקדש חרב בגלל שנאת חנם, יזכנו הקב"ה שבזכות אהבת חנים יבנו לנו בית המקדש השלישי במהרה בימנו אמן ואמן!!!

"לא-תקם ולא-תטור את-בני עמך, ואהבת לרעך כמוך, אִנִּי ה'"

ויקרא

והעקר לא לפחד כלל !!!
ה' בעזרנו והוא יצדק (את) אויבנו תחתנו !!!

והוא מסרב בטענה שהחדר שאתה רוצה לבנות, יסתיר לו את השמש בין 8 ל- 11.

חלף החורף וגם הקיץ עבר – הגיע סוכות; בא השכן הסרבן לאותו שכן – "מה נשמע יעקב – הרבה זמן לא ראיתי אותך, איך אתה מרגיש???"

"מצוין ב"ה, תודה!"

"תגיד, אני רוצה להרחיב את הסוכה 4*7 – אתה יכול לחתום לי???"

מה אומרת לנו התורה!! בטח שתחתום! – ועוד, תגיד לו גם שיעשה אותה יותר גדולה! 😊

הגיוני היה יותר שיאמר לו אותו שכן "אם הילדים שלי ישינים בסלון, הילדים שלך יישנו ברחבה של בית הכנסת!"

😊 אבל התורה מצוה אותנו "לא תקום ולא תטור!"

היה איזה בעל אחד, ששכח את הטלפון שלו בבית והלך להתפלל תפילת ערבית, נשאר לשיעור וחזר באחת בלילה הביתה; לא היה לו טלפון, ולכן האישה היתה מודאגת מאד איפה הבעל – "איפה היית יעקב???"

"פגשתי מישהו בדרך – דיברנו ולא שמתי לב לזמן..."

כעבור שבוע, היא הולכת לאסיפת הורים בבנות יעקב וחוזרת בשתיים בלילה – "איפה היית שולה???"

😊 גם אני פגשתי כמה 'מישהויות'!!

מעשה שהיה בין איש לאשת: בעל אחד שהחליט לבדוק את אשתו בערב פסח, האם היא יודעת לנקות כמו שצריך. בכל אופן, הוא לא חיכה לבדיקת חמץ, אלא הוא עשה 'טרום בדיקה' 😊 – לא פחות ולא יותר, הוא בדק בסוליות של הנעליים, שמא נדבק בהם פירורי ביסלי וכד', ולבסוף הוא באמת מצא חמץ – שָׁקַד מָרַק אחד על העקב של הנעל של אשתו! 😊

לקח הבעל את הנעל – שם אותה על המגש, והגיש אותה לאשתו – "ככה את מנקה??? תראי, חמץ בנעל שלך!!!!" – כל זה ליד הילדים. האישה שתקה והלכה לישון – "בע"ה מחר תבוא הנקמה..."

😊 כידוע, לפני בדיקת חמץ מפזרים עשרה פתיתים של חמץ, ורושמים איפה שמנו כל פירור. למחרת, אחרי צהרים, הלכה האישה ושמה לבעלה בכל כיס במכנסיים פירור אחד של שקדי מרק והלכה לקניות.

הבעל מגיעה לאחר תפילת ערבית ומתחיל לבער את החמץ – מוצא אחד, מוצא שנים, שלוש ... תשע ... אבל את העשירי הוא לא מוצא – מחפש ... מחפש ... השעה כבר 11 בלילה, ולבעל כבר מתחיל 'לעלות הסעיף' – אשתו חוזרת מהקניות ורואה אותו שהוא עוד מחפש;

"נו... נווווווו... – עושה הבעל לאשתו.

😊 "תחפש ... תחפש לו אשתו.

והנר השני כבר נגמר, עוד מעט כבר מגיע שביעי של פסח 😊 – נווווווו... ווווווו..."

"אמרת לי שאני לא יודעת לנקות – אה??? אתה לא יודע לחפש!!! – תבדוק בכיס שלך!!!!" 😊

"אתה לא יודע לחפש" – זה לא תקום ולא תיטור בגלוי! – וזה מה שאומר לנו **המסילת ישרים** 'והנקמה לו מתוקה מדבש'.

כתב המסילת ישרים {שם} – "גם השנאה והנקימה קשה מאד לשימלט ממנה לב הוהל אשר לבני האדם, כי האדם מרגיש מאד בעלבונותיו ומצטער צער גדול, והנקמה לו מתוקה מדבש, כי היא מנוחתו לבדה. על כן לשיהיה בכחו לעזוב מה שטבעו מכריח אותו ויעבור על מדותיו, ולא ישנא מי שהעיר בו השנאה, ולא יקום ממנו בהזדמן לו שיוכל להנקם, ולא יטור לו, אלא את הכל ישכח ויסיר מלבו כאילו לא היה חזק ואמיץ הוא. והוא קל רק למלאכי השרת שאין ביניהם המדות הללו, לא אל שוכני בתי חומר אשר בעפר יסודם. אמנם גזרת מלך היא, והמקראות גלויים באר היטב, אינם צריכים פירוש, (ויקרא יט, יז) לא תשנא את אחיך בלבבך, לא תקום ולא תטור את בני עמך (שם יט, יח). וענין הנקימה והנטירה ידוע, דהיינו: נקימה, לימנע מהיטיב למי שלא רצה להטיב לו או שהרע לו כבר. ונטירה, להזכיר בעת שהוא מטיב למי שהרע לו איזה זכרון מן הרעה שעשה לו.

😊 **ולפי** שהיצר הולך ומרתיח את הלב ומבקש תמיד להניח לפחות איזה רושם או איזה זכרון מן הדבר ואם לא יוכל להשאיר זכרון גדול, ישתדל להשאיר זכרון מועט, יאמר דרך משל לאדם: אם תרצה ליתן לאיש הזה אשר לא רצה הוא לתת לך כשנצרכת, לפחות לא תתנהו בסבר פנים יפות, או אם אינך רוצה להרע לו, לפחות לא תטיב לו טובה גדולה ולא תסייעהו סיוע גדול, או אם תרצה גם לסייעהו הרבה, לפחות לא תעשהו בפניו, או לא תשוב להתחבר עמו ולהיות לו לרע, אם מחלת לו שלא תראה לו לאויב, די בזה, ואם גם להתחבר עמו תרצה, אך לא תראה לו כל כך חיבה גדולה כבראשונה, וכן כל כיוצא בזה ממיני